

A detailed illustration of a library with stone walls and arched doorways. Bookshelves filled with old books line the walls. In the center, a wooden door is open, revealing a bright, golden light that fills the room. The light creates a path on the floor and illuminates the text. The text is in Hebrew, with the main title in large, bold letters. The overall atmosphere is warm and mystical.

גדולי דורנו: ההיד המושיעה מנתיבות

ספור מופלא על כחה של אמונה, תפילה, והבבא סאלי.

חרייק...
חרייק...

נשמעון הָיָה חֵיל צָעִיר וְגִבּוֹר
בְּמִלְחָמַת יוֹם הַכּפּוּרִים.
עָכָשׁוּ, בְּמִסְדָּרוֹן בֵּית
הַחוֹלִים הַקָּר, הוּא מֵרָתֵק
לְכֶסֶּא גִלְגָּלִים.
רָגְלוֹ מְשִׁתֶּקֶת לְגִמְרִי.
חֲשֶׁךְ נֶשׁל יְאוּשׁ בֶּלֶב.

שמעון, המצב מדרדר.
כדי להציל את חיך...
נאלצים לכרות את הרגל.

הלב נשבר לרסיסים.
לכרות רגל? איך הוא ירוץ מחר?

שִׁמְעוֹן, אַל תִּבָּכֶה! יֵשׁ תִּקְוָה.
אֲנוֹסְעִים לְנִתִּיבוֹת, לִבָּבָא סְאֵלִי!
צִדִּיק שְׁפוּעַל יְשׁוּעוֹת!

אֲנִי לֹא מְסוּתִי, מָה הוּא
כִּבָּר יָכוֹל לַעְזֹר לִי?

עוֹלָם הַגּוֹף

עוֹלָם הַנְּשָׁמָה

המסע דרומה אל תורה ואמונה.

בנתיבות הריח הרע של בית החולים נעלם. במקומו עלה ריח מתוק של נרות, קדושה ותפלות.

מִלְאָךְ אֱלֹהִים יָשֵׁב מוֹלָם.

רבנו ישראל אבוחצירא, הבבא
סאלי. פניו מאירות, עיניו רכות
כמו של אבא הדואג לבנו. רטט
של יראה עבר בגופו של שמעון.

כבוד הרב...
הרופאים אומרים
שחיבים לחתך את הרגל.
אני רוצה לחיות!
אני רוצה שתהיה
לי רגל!

שמעון חיכה לברכת קסם.
הוא לא ידע שהנשמה שלו
צריכה רפואה לפני הגוף.

“הָאֵם אַתָּה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, בְּנִי?
וְשַׁבַּת אַתָּה שׁוֹמֵר?”

תפליין?

שבת קדש?

שמעון בלע את הרק והשפיל מבט.
"לא, הרב", השיב והרגיש ריק מבפנים.

הפטיש של אהבה

אם כך, עליך להודות לה' שכוֹרְגִים לך מִחַר רַק
רַק רֶגֶל אַחַת!
אָדָם שֵׁיש לוֹ שְׁתֵּי רַגְלִים וְלֹא מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן
לָלֶכֶת לְבֵית הַכְּנָסֶת... מָה מַגִּיעַ לוֹ?!

החדר השתתק. המלים
נאמרו בכאב של אבא
על בן שהלך לאבוד.

הֵלֵב הָאָבִן נִשְׁבֵּר. הַדְּמָעוֹת מְנַקּוֹת אֶת הַנִּשְׁמָה.

הַחֵיל הַגִּיבֹר פָּרַץ
רָעַד מִמַּעַמְקֵי נִשְׁמָתוֹ. בְּבִכִּי

אָנִי אֶבְקֹשׁ מִרְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם
שִׁירִים אוֹתָךְ. אָבֵל בְּתַנְאִי!
הֵאֵם אַתָּה מְקַבֵּל עָלֶיךָ לְשֹׁמֵר
שַׁבָּת, לְהַנִּיחַ תְּפִילִּין וְלִלְמֹד
וְלִלְמֹד תּוֹרָה?

כֵּן הָרַב! אֲנִי מִסְכִּים!
אֲנִי מְקַבֵּל עָלַי!

הוֹשֵׁלֵם הַתְּקוּן. הַנִּשְׁמָה חֲזָרָה לְבוֹרְאָהּ.

"תֵּן לִי אֶת יָדְךָ, יְלָדִי", חֲיִידָה הַבָּבָא
סָאֵלִי. "קוּם וְעִמָּד עַל רַגְלֶיךָ!"
שִׁמְעוֹן הַרְגִישׁ זָרָם שֶׁל חֵם רְפוּאָה
יּוֹרֵד מִטָּה מִטָּה לְרַגְלָיו הַמְשִׁתְּקוֹת.

הוא עֶמֶד!
הוא הרים רגל...
הוא הולך!

"אני מהלך! אני בריא!"
שמעון רץ בחדר עם דמעות של שמחה עצומה.
הוא ותר על הכסא, ולא נתח את רגלו לעולם.

הַנֶּס הַשְּׁלֵם: גּוֹף וְנַפֶּשׁ

רְפוּאַת הַגּוֹף

- רופאים
- תרופות
- ניתוח

רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ

- תפילין
- שבת
- תורה
- קשר לה'

חַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּשִׁמְחָה!

מה למדנו? לפעמים אנחנו מבקשים מה' בריאות והצלחה בגוף. אבל הקדוש ברוך הוא צפה קדם שנעשה צעד קטן אליו בנשמה! כשהנשמה בריאה – הגוף בריא!

הַקַּבְלָה וְהַיְשׁוּעָה שָׁלִי!

מחר בבקר, כשתלבשו ציצית ותתפללו בכוונה – תזכרו את שמעון החייל.
כתבו פתק של קבלה טובה ושימו בסדור שלכם.
מצוה בשמחה נותנת חיים לגוף ולנשמה!